

Motion till riksdagen 2005/06:So338

av **Mona Jönsson m.fl. (mp)**

Rehabilitering vid kronisk sjukdom och funktionsnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att utreda behovet av rehabilitering för kvinnor med kroniska sjukdomar och funktionsnedsättningar.

Motivering

På senare år har långtidssjukskrivningarna och antalet förtidspensioneringar ökat markant. En särskild grupp utgörs av kvinnor med kroniska sjukdomar eller med andra funktionsnedsättningar som exempelvis kommer av någon av våra stora folksjukdomar eller är stressrelaterade.

Rehabilitering för att uppnå och behålla optimal självständighet i sitt liv är ytterst viktigt för kvinnor med funktionshinder. Behoven är mycket olikartade beroende på funktionshinder och på vilken fas i livet kvinnan befinner sig i.

Yngre funktionshindrade, yrkesarbetande kvinnor med småbarn har t.ex. helt andra behov än äldre. Kvinnor födda med funktionshinder har andra rehabiliteringsbehov än dem som förvärvat ett och/eller flera funktionshinder senare i livet. Ofta bedöms kvinnors behov av rehabilitering utifrån ett manligt perspektiv. Kvinnor har dock andra rehabiliteringsbehov än män eftersom sjukdomspanoramat är ett annat. Hjälpmedel, mediciner och rehabilitering samt övriga vårdinsatser är dock oftast konstruerade efter manliga förebilder.

Det har i rapporter påvisats att män får en relativt större andel av rehabiliteringsresurserna, får mer assistansersättning och har lättare att få handikappersättning. Det är fler kvinnor som använder hjälpmedel, men de betalar i större utsträckning för dem än männen gör. Det är fler män än kvinnor som får individuellt utprovade hjälpmedel, och mycket fler män som har skyddat arbete och anställning med lönebidrag.

För att bryta denna utveckling krävs omfattande rehabiliteringsinsatser anpassade till kvinnors livsvillkor i olika åldrar. En framgångsrik rehabilitering

Fel! Okänt namn på

med goda och långsiktiga resultat för kvinnor måste ske på kvinnans egna livsvillkor. Behov av rehabilitering måste därför tillgodoses inom en sammanhållen och väl fungerande vårdkedja. Inte minst viktigt är att kvinnor ges ekonomiska möjligheter att ta del av den rehabilitering som faktiskt erbjuds.

Behandlingsresultatet påverkas även av annat som inverkar på kvinnans möjligheter att tillgodogöra sig rehabiliteringsinsatserna. Faktorer som utbildning och yrke, situationen på arbetsplatsen och i hemmet, boende, tillgång till barn tillsyn/avlösarservice, möjlighet till rekreation och fritidssysselsättning samt klasstillhörighet påverkar också utgången av rehabiliteringen.

Det finns således ett stort behov av att undersöka vilka aspekter som påverkar kvinnors möjligheter att tillgodogöra sig en snabb och effektiv rehabilitering liksom möjligheten till rehabilitering på samma villkor som män.

Stockholm den 28 september 2005

Mona Jönsson (mp)

Gustav Fridolin (mp)

Ulf Holm (mp)

Helena Hillar Rosenqvist (mp)